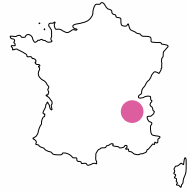

Geklauter en gelach in de Franse Alpen

Met veel goesting willen we nog een keer de bergen in. Gepakt met tent, kookvuurtje en eten trekken we naar Chamrousse, een skidorp vlakbij Grenoble.

→ Tekst en foto's Yanick Bos

Zee-ouders

We laten onze auto achter en kopen ticketjes voor de cabine die ons van het dorpje (1650 m) naar het Croix de Chamrousse zal brengen (2253 m). Het is een mooie dag met veel zon maar ook een beetje wind. Wanneer we beginnen dalen – het skistation staat natuurlijk op het hoogste punt – zien we meteen dat het een heel mooi gebied is. Voor ons liggen de Lacs Robert. Op het pad dat ons naar de Col des Trois Fontaines leidt, ontmoeten we een ander gezin met twee kindjes. Net zoals wij nemen ze rustig de tijd om op gang te komen.

Op de GRP Forêts et Lacs d'Uriage Chamrousse lopen we achter de heuvelrug van Le Manque en La Bottine om zo via de Col des Lessines af

te dalen naar de Lacs Robert. Daar pauzeren we even aan de onbemande hut. We zitten intussen op de GR 549 en het pad wordt avontuurlijker.

—
**En of een snoepje helpt!
 We stijgen weer en het is
 Louis die nu tempo maakt.**
 —

Een blokkenterrein en een relatief steile afdaling zorgen voor een eerste dipje bij Louis. We geven hem wat snoepjes om hem te stimuleren. En of dat helpt! We stijgen weer en het is Louis

die nu tempo maakt. Sinds het vertrek is hij de hele tijd aan het praten, soms tegen ons, soms ook tegen zichzelf wanneer we even niet luisteren. Maar zodra hij dat opmerkt, herneemt hij het stuk dat we zouden kunnen gemist hebben. Verhalen over zee-ouders, over bivakkeren met de vriendjes op wandelkamp, enz...

Dikke marmot

Op een minder ideale plek – lees: midden op een steile helling – eten we en met hernieuwde energie beginnen we aan het laatste stuk van onze tocht. Op een wat moeilijker terrein met aan onze rechterzijde de Pointes de Jasse Bralard ontmoeten we enkele Franse wandelaars, waaronder een 80-jarige. Vlot gaat hij nog de zware

Afdalen naar de Lacs Robert waar we even pauzeren aan de onbemande hut.

helling op. Over gruishellingen, blokkenterreinen en smalle paadjes bereiken we een kleine, smalle vallei. We gaan stijgen en Louis zou Louis niet zijn als hij niet eerst aan veiligheid dacht: klimgordel aan dus! Beveiligd met een musketon – af en toe vastgeklikt en soms vastgehouden – gaat het op en neer over een rotsig pad. Na enkele slingerbewegingen tussen rotsen komen we aan het Lac David. Met ongeveer 5,5 km op de teller installeren we onze tent nabij de oever en steken we de voetjes in het water. We zitten op 2212 m en genieten van een dikke marmot die zich aan de rand van het meer toont. Zodra de avond valt, gaan we nog even op verkenning. Met een prachtig uitzicht op de bergen spotten we nog wat tentjes in de lageregelegen gebieden en horen we in de verte de bellen van schapen of geiten die afdalen naar de bergerie.

Spinner

Het zijn de schapen en de geiten die ons wekken wanneer ze opnieuw de flank opkomen. We ontbijten met peperkoek, chocoladekoekjes en cruesli. En dan: tent opbreken, rugzakken ophijzen en weer op pad. Louis toont ons de weg. We lopen een hele tijd op de hoogtelijn en dalen dan af naar de Refuge de la Pra. We drinken wat op het terras, want het is nog te vroeg voor een maaltijd. De weg naar de hoger gelegen meren Lac du Petit Doménon en Lac du Grand Doménon is prachtig. De route loopt over smalle rotspaadjes, langs een rivier met vele kleine watervalletjes en enkele serieuze watervallen. We zijn blij wanneer we boven aan het water kunnen picknicken. Met pannenkoeken, njammié! Louis is weer volledig op gang met uitleggen wat hij waar wil doen. Terwijl ik

wat verder de vallei in trek, speelt hij met zijn spinner. Als ik terugkom steken we met zijn allen de voeten in het water en genieten we van de rust en de prachtige omgeving.

Vliegen

Afdalen doen we via een andere – laat ons het woord alternatieve maar eens gebruiken – route. Dat gaat niet zonder zorgen, al vindt Louis het superleuk. Vooral als hij met zijn klimgordel mag springen terwijl ik hem van boven tegenhoud. Het is alsof hij vliegt en zijn fantasie slaat helemaal op hol. Wanneer er een vlakker stuk opdoemt is hij natuurlijk teleurgesteld. We komen nu terug op de Col de la Pra en even later zitten we weer op het terras van de Refuge. Omdat de geplande tocht te lang zou duren, beslissen we om niet verder te stappen

Onze bivakplek is er eentje met een prachtig uitzicht.

in lijn, maar van onze tocht een lus te maken. Nog even gespen we de rugzakken op om een beekje te volgen en vervolgens via GR 549 het Lac Longet te bereiken. Op het eindpunt van het meer kijken we uit naar een bivakplek en we vinden er eentje met een prachtig uitzicht. We spelen wat met de touwen die ik mee heb, bevestigen de stenen nog wat steviger aan de rots en kijken onze ogen uit naar steenbokken. Met de voeten in het water genieten we met volle teugen van de tijd samen. Wanneer we de tent inkruipen, merken we dat we toch niet zo vlak liggen als gedacht en met het gewoel van Louis is het niet makkelijk om in te slapen.

Berggeit

Eenmaal op pas komen we aan het Lac Léama enkele watervalletjes tegen. Op het kleine

meertje zitten enkele locals te vissen. We komen op een steile helling maar Louis gaat vooruit als een echte berggeit. Terwijl hij tatert over vanalles en nog wat, klautert hij van de ene rots naar de andere. Af en toe een snoepje helpt wel. Idem met drinken aan de waterzak. We vorderen goed en wanneer we aan de klim van la Tournée komen is het helemaal top als er cola tevoorschijn komt.

We merken wel af en toe een druppel op onze schouders. We gaan ons mogen haasten, regenwolken trekken onze richting uit. We stijgen over het gruispad onder de skiliften: minder mooi maar recht op ons doel af. Louis vraagt waarom we niet sneller gaan en als zijn kaarsje uit is, houden we om de beurt zijn handje vast. Zo geraken we uiteindelijk tegen een goed tempo aan de cabientjes van het

Croix de Chamrousse. Nog geen 20 minuten later zitten we op het terras van het geweldige restaurantje Les Gaboureaux. Hier beneden valt geen regen en is het een pak warmer. Smullend kijken we terug op een leuke trip vol geklauter en gelach.

Info

Chamrousse ligt niet ver van Grenoble in de Franse Alpen, is vlot bereikbaar en heeft geen gebrek aan GR's of GRP's (GR du Pays, vergelijkbaar met onze Streek-GR). Onze driedaagse: Chamrousse – Lac David (5,5 km), Lac David – Lac Longet (5 km), Lac Longet – Chamrousse (3 km). Je mag wildbivakkeren in de regio. Nabij de hutten vraag je best wel even of het niet stoort. Er zijn ook heel wat 'refuges' en 'abris' in de streek. Meer info via www.refuges.info. Als kaart gebruikten wij 33350T IGN France Grenoble (1:25.000). Meer info over deze en andere bergtochten vind je op yanickintothewild.wordpress.com.

Yanick zal in het kader van Hicle Family een workshop geven en vragen beantwoorden.

